

Efter Dagsordenen gik man derefter over til Bettagelse af Behandlingsmaaden for Grundlovs-Bestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, men da den regulativmæssige Frist endnu ikke var forløben, fattedes denne Afgivelse fra Forretningsordenen, til hvis Antagelse der udfordredes $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 85 Stemmer.

Formanden: Spørgsmaalet om Behandlingsmaaden foreligger altsaa. Af Hensyn til, at der er ikke saa nye Medlemmer, skal jeg tillade mig at bringe i Erindring, at, naar der ikke gjøres noget særligt Forslag, saa er det dermed givet, at Sagen gaaer umiddelbart til første Behandling i Thinget.

Grundtvig: Jeg skal da foreslaae, at der strax bliver nedsat et Udvalg, og skjøndt det jo vel er saa, at Fleerheden i Thinget ikke har været enig med mig i Betragtningen af denne Sag, saa formoder jeg dog, at det vil være enigt med mig i, at nærværende Sag efter de Dplysninger, som vi nu baade kunne og bør have om den paatænkte Fællesforfatning, er kommen paa et nyt Trin og trænger til at sees i et nyt Lys, ligesom jeg ogsaa troer, at Fleerheden med mig vil være enig om, at det paa det Trin, hvorpaa Sagen nu staaer, vilde være uforvarsomt at afgjøre den, forinden vi have forhørt os hos Regjeringen, om den maaskee dog ikke baade kan og vil stille antagelig Sikkerhed for, at hvad der i den paatænkte Fællesforfatning synes stærkt at true vor Ret og Frihed, ikke skal ramme os. Jeg foreslaaer derfor, at der strax nedfattes et Udvalg paa 7 Medlemmer, 4 valgte i Afdelingerne og 3 heri Salen.

Monrad: Den ærede Rigsdagsmands Forslag vil være i Strid med det, som selve det foreliggende Lovudkast er gaaet ud fra. I § 5 staaer der nemlig, at Grundlovsbestemmelsen træder i Kraft, naar man er bleven bekendt med Fællesforfatningen. De, der have vedtaget denne Bestemmelse, ere altsaa gaaede

ud fra den Forudsætning, at Myndigheden til at foretage Forandringer i Grundloven skulde staae uafhængigt af Skjønet om Fællesforfatningen. Bekjendtskabet til Fællesforfatningen forlanges i den vedtagne Bestemmelse kun da, naar der skal tages Beslutning om, naar de Forandringer, som Loven indeholder, skulle træde i Kraft. Af hvad Betskaffen man end derfor maatte antage, at Fællesforfatningen vil blive, saa kan jeg dog ikke skjøne, at man vilde kunne forsvare ikke at lade den forelagte Grundlovsbestemmelse gaae let og uhindret igjennem. For mig staaer det som uforvarsomt, dersom man nu vilde gjøre Forsøg paa at standse den hele Udvikling, da jo det foreliggende Lovudkast selv anviser en Vej, hvorpaa de, der ønske at gjøre Modstand, kunne gjøre det, nemlig naar Spørgsmaalet, om Grundlovsforandringen skulde træde i Kraft, foreligger. Jeg skulde, som sagt, meget ønske, at denne Sag kunde gaae saa let, hurtigt og uhindret igjennem som muligt, og at de, som paa Grund af Fællesforfatningens Betskaffen maatte have Betænkelighed, først ville reise Modstanden ved Spørgsmaalet om, naar Grundlovsforandringen skal træde i Kraft.

Premierministeren: Jeg skal tillade mig at henlede det høitærede Things Dpmærksomhed paa det kongelige Rescript om Rigsdagens Aabning, som jeg oplæste iforgaars. Deri er netop lagt samme Anskuelse til Grund, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende; hvorefter Regjeringen ikke kan indlade sig paa en Drøftelse af Fællesforfatningens Indhold, forinden der er taget Bestemmelse om Grundlovsforandringerne, og Regjeringen vil saaledes ikke under Forhandlingen om disse kunne give de Dplysninger, som den ellers kunde være tilfands at meddele det høitagede Thing, naar Spørgsmaalet om Grundlovsforandringen gøres Ikrafttræden, og derved indirecte Vedtagelse af Fællesforfatningen, foreligger.

Grundtvig: Det forekommer mig dog, til trods for hvad jeg har hørt baade fra Thinget og fra Ministerbænken, ikke alene at være forvarsomt, men at det ligesom er en Pligt for os